

JĒZUS ATDZĪVINA LĀCARU

Jāņa evaņģēlijs 11:1-44

Netālu no Jeruzalemes bija Betānijas ciems. Tur dzīvoja Lācars un viņa māsa Marta un Marija. Viņi bija Jēzus draugi. Reiz, kad Jēzus ar saviem mācekļiem atradās kādā vientulā vietā, viņš saņēma skumju vēsti. Abas māsas bija sūtījušas ziņu: “Kungs, tas, ko Tu mīli, guļ slims.” Jēzus, to izdzirdējis, sacīja: “Šī slimība nav uz nāvi, bet Dievam par godu, lai Dieva Dēls ar to tiktu pagodināts.” Viņš vēl divas dienas palika tai vietā, kur atradās, un tikai tad devās uz Betāniju.

Pie māsām bija sapulcējušies daudz ļaužu, kas viņas mierināja bēdās. Ieraudzījusi Jēzu, Marta sacīja: “Kungs, ja Tu būtu bijis šeit, mans brālis nebūtu miris. Bet arī tagad es zinu, ka visu, ko Tu no Dieva lūgsi, Dievs Tev dos.” Jēzus atbildēja: “Tavs brālis celsies augšām!” Un piebilda: “ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas man tic, dzīvos, arī ja tas mirs. Un neviens, kas dzīvo un tic man, nemirs nemūžam! Vai tu tici?” Marta atbildēja: “Jā, Kungs, es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam jānāk pasaulē.” Tad viņa gāja un pasauca savu māsu Mariju.

Kad Jēzus ieraudzīja raudošo Mariju, Viņš arī noskuma un sacīja: “Kur jūs to esat likuši?” Tie Viņam atbildēja: “Kungs, nāc un redzi!”

Jēzus piegāja pie alas, kurā Lācars bija apglabāts. (Šai zemē mirušos apglabāja alās, kurām priekšā aizvēla akmeni.) Kad akmens bija novelts, Jēzus pacēla acis augšup un sacīja: “Tēvs, es Tev pateicos, ka Tu mani esi paklausījis.” To teicis, Viņš stiprā balsī uzsauca: “Lācar, nāc ārā!” Un Lācars iznāca, kaut gan kājas un rokas tam bija ar līķautiem saistītas. To redzēdami, daudzi cilvēki sāka ticēt Jēzum.

LŪGŠANA

Mīlais Kungs Jēzu, uzturi mūs ticībā, lai tad, kad mēs mirsim, mēs nonāktu pie Tevis mūžības valstībā. Āmen.

Bībeles rakstuvietā iegaumēšanai

Jāņa evaņģēlijs 11:25

“ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība; kas man tic, dzīvos, arī ja tas mirs.”